

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 134, Έτος 13ο, Ιούνιος - Ιούλιος 2007

«Οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ» (Πραξ. κστ' 19)

Ζωηρό και απαστράπτων φως μέρα μεσημέρι καλύπτουν και το φως του ηλίου, περιέλαμψε τον Παύλο και τους συμπορευομένους του εις την Δαμασκόν, όπως συνέβη αργότερα και με τον Κωνσταντίνο!

Η χάρι του Θεού δεν φείδεται «θεαματικών σημείων», για να θεμελιώσει την πίστη προσώπων που καλούνται να υπηρετήσουν τα θαυμαστά σχέδιά της. Σημείο στην περίπτωση του Παύλου, Αυτός ο ίδιος ο Χριστός.

Ανεξίτηλο όραμα, όπως και αυτό του Μεγάλου Κωνσταντίνου, για να μην δύνανται να το σβήσουν οι αμέτρητες πίκρες, θλίψεις, κίνδυνοι, ξυλοδαρμοί, φυλακίσεις του πρώτου μετά τον Ένα, που σιδηροδέσμιος κατάφερε να κηρύξει τον Χριστόν στον τότε γνωστό «πολιτισμένο» κόσμο με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

Χαράχτηκε βαθιά στη συνείδηση του Αποστόλου Παύλου η «Ουράνια οπτασία» και τον συνόδευσε νικηφόρο κήρυκα της εις Χριστόν πίστεως σε όλη του την ακάματο ζωή, ώστε αποπερατώνοντας το κολοσσιαίο έργο του κάποια ώρα, με μοναδική βεβαιότητα, να μπορεί να λέει: «τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπό-κειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος» (Β. Τιμ. δ' 7-8).

Εμπνευσμένος και συνεχώς εμπνεόμενος από τον ίδιο τον Χριστό, που εντός του κατοικούσε, μη υπάρχοντος άλλου κατοίκου εις την καρδίαν του Παύλου, χαριτώνονταν ο λόγος και οι πράξεις του, οδηγούμενου όλου του μεγαλεπήβολου βίου του μέσα σ' ένα ακοίμητο φως.

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

(Από τις Διδαχές του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού)

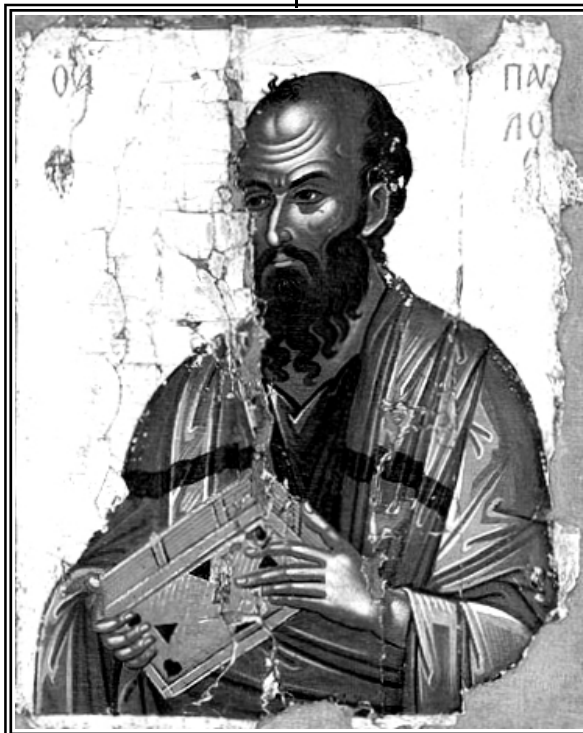
«**Η** αγία Παρασκευή ήτο δώδεκα χρονών κόρη από γένος ευγενικόν. Μείνασα ορφανή εμοίρασεν όλην της την περιουσίαν εις τους πτωχούς, και με αυτά ηγόρασε τον παράδεισον και μετεχειρίζετο ως φτιασίδια τα δάκρυα, ενθυμούμένη τας αμαρτίας της. Ως σκουλαρίκια είχε τα ότα της ανοικτά διά ν' ακούη τας αγίας Γραφάς. Ως κορδόνι είχε τας πολλές νηστείας οπού έκαμνον τον λαιμόν της και έλαμπεν ως ο ήλιος. Ως δακτυλίδια τους κόμβους των δακτύλων της από τας πολλές μετανοίας οπού έκαμεν. Ως χρυσούν ζωνάριον την παρθενίαν οπού εφύλαξεν εις όλην της την ζωήν. Ως φόρεμα την εντροπήν οπού είχαν εις τον εαυτόν της και ο φόβος του Θεού οπού την εσκέπαζεν.

Έτσι εστολίζετο η αγία. Ανίσως και εινε κανένα κορίτσι και θέλη να στολίζεται, ας στοχασθή τι έκαμεν η αγία, να κάμνη και εκείνη, αν θέλη να σωθή. Έτσι, αδελφοί μου, η αγία Παρασκευή έμαθε γράμματα και έγινε σοφωτάτη. Και διά την καθαρότητά της την ηξίωσεν ο Θεός και έκαμνε και θαύματα. Ιάτρεινε τυφλούς, κωφούς· ανέστησε νεκρούς.

Δύο Εβραίοι, τέκνα του διαβόλου, βλέποντες την αγίαν να κάμνη θαύματα, την εφθόνησαν και την

διέβαλον εις τον βασιλέα Αντωνίνον ως χριστιανή. Την κράζει λοιπόν ο βασιλεύς και της λέγει ν' αρνηθή τον Χριστόν και να προσκυνήση τους θεούς, να την κάμη βασίλισσαν. Λέγει του η Αγία: Εγώ δεν είμαι ανόητη ωσάν εσένα να αρνηθώ τον Χριστόν μου και να υπάγω εις τον διάβολον· ν' αφήσω την ζωήν και να υπάγω εις τον θάνατον. Αμποτε να αφήνες και συ το σκότος και να ήρχεσο εις το φως. Ακούετε,

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Ναρκοτικά (Λευκός Θάνατος)

Τα ναρκοτικά είναι μια υπόθεση που αφορά όλους τους κατοίκους της γης. Είναι μια μαστίγια που αποδεκατίζει τους νέους. Η Ελλάδα έρχεται πρώτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε θανάτους από ναρκοτικά και μαζί με τα τροχαία και την υπογεννητικότητα καταλαβαίνετε που βαδίζουμε σαν κοινωνία και Εθνική επιβίωση. Με την Παγκόσμια Ημέρα κατά των ναρκωτικών (26 Ιουνίου) που σκοπό έχει να μας προβληματίσει για την εξεύρεση λύσεων και αντιμετώπισή των, αναλίσκόμεθα σε λόγους και αφορισμούς

της «μάστιγας» την οποία ωστόσο υποθάλλει η επίσημη κρατική και διάχυτη κοινωνική υποκρισία. Η παγκόσμια ημέρα κατά των ναρκωτικών είναι ημέρα προβληματισμού και περισκεψής και όχι ημέρα εορτασμού και συγκεκριμένα «παγκόσμια ημέρα κατά της εξάρτησης». Ωρα για κοινή Ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Τα ναρκοτικά είναι η κορυφή του παγόβουνου στη θάλασσα των προβλημάτων εξάρτησης της ζωής των νέων, που οφείλεται στην έλλειψη αξιών. Οι παλιές ηθικές αξίες υποτιμήθηκαν και οι νέοι έμειναν χωρίς πωξίδα. Οι κακές σχέσεις που έχουν δημιουργηθεί μεταξύ νέων και ενηλίκων,

που επαυξάνονται με την κρίση της οικογένειας αλλά και τις αποτυχημένες διαπροσωπικές σχέσεις με τους γονείς των (έλλειψη αγάπης, ασφάλειας και συμπαραστάσης ή υπερπροστασίας), την ανεργία και το οργανωμένο διεθνές εμπόριο, που εναγκαλίζεται τους ανώριμους νέους στην κόλαση των ναρκωτικών.

Το παγκόσμιο εμπόριο ναρκωτικών κατέχει τη δεύτερη θέση παγκοσμίως μετά το εμπόριο όπλων, με ετήσιο κύκλο συναλλαγών 300 έως 500 δισεκατομμύρια δολάρια. Το εμπόριο ναρκωτικών είναι μια αληθινή γάγγραινα που απλώνεται παντού, μολύνοντας

(Συνέχεια στη σελ. 4)

«Οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῆ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ»

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

«Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι», φως Χριστοῦ για τους οφθαλμούς πάντων των επιθυμούντων να φωτιστούν. Φως για τους αρχαίους, φως για τους προχωρημένους, φως για τους φθασμένους. Ουδείς παραπονούμενος για την πατρική φροντίδα και μέριμνα του Παύλου.

«Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρῶν νουθετῶν ἕνα ἕκαστον» (Πραξ. κ' 31).

Αυτή και μόνο η φράση φτάνει, για να δείξει την υπευθυνότητα με την οποία ο Παῦλος ασκούσε το Αποστολικό του ἔργο, εμψυχώνοντας στις μαθητικές υπάρξεις, με πόνο ψυχῆς, την Αλήθεια του Ευαγγελίου.

Φτάνει η φράση αυτή για να αντιληφθούμε κι εμείς σήμερα, στην εποχή όπου ἀπὸ «ανθρώπους» σπέρνονται τα ζιζάνια τόσο ασυλλόγιστα, πόσο πολύτιμος είναι ο σπόρος του Καλοῦ Σπορέως και πόσο μεγάλη είναι η ἀνάγκη ο σπόρος αυτός να επιβιώσει και να σώσει!

Σε πανικό ἔχουν αρχίσει να βρίσκονται σήμερα οι κοινωνίες βλέποντας της «νεοεποχικής» αποδόμησης το ἔργο να σωρεύει ερείπια εκεί που περίμεναν καρπούς «ελευθερίας» και μεγαλοπραγμοσύνης». Αφυπνίζονται με ἀργό ρυθμό ἀπὸ την ἀβάσταχτη ἀποφορά της «πτωμαίνης».

Πανσεξουαλισμός, ναρκωτικά, ἐξαθλίωση, παγκόσμιος ομοφυλοφιλικός ἀναβρασμός, βία, μαθητική βία, παιδαγωγική ἀδιαφορία, ἀδικία, ωμή κοροϊδία, γενικευμένο και ἐπισημοποιημένο ψεύδος, ἐγκλημα ἀποθρασυμένο και ἀθωωμένο, Αλήθεια περιφρονημένη και «κατὰ δύναμη» κατακρεουργημένη, ὁμως ἀείποτε ζῶσα και ἀναστημένη, τους πάντες σε ἐπίγνωση των πράξεών τους περιμένει.

Και πίσω ἀπ' ὅλα αυτά τα «καλλιεργούμενα», σήμερα, ζιζάνια ἀσταμάτητος ο ἀγῶνας του Αποστόλου μετὰ δακρῶν -νύχτα κι ἡμέρα νουθετῶν ἕνα ἕκαστον- οριοθετεῖ τον ἀφθαρτοκόσμο της ἀληθείας, που ὅσον και αν πασχίζει η ἐποχική πλημμύρα δεν θα καταφέρει να τον σαλεύσει.

Αδύνατον να σαλευτούν τα βαθιά σκαμμένα θεμέλια της αἰωνιοδόμητης οικίας, της θεμελιωμένης ἐπάνω στην πέτρα, ὅσο και αν ποταμοσύρουν οι χεῖμαρροι και φουσκῶσουν οι νεροσυρμές. Δεν θα καταφέρουν να διαλύσουν το χαρμάνι της οἰκοδομῆς που τα δάκρυα του Αποστόλου συνέδεσαν. Ούτε και την πέτρα που στερέωσαν τα σιδεροδέσμια του μέλη θα μπορέσουν να ἀνατρέψουν.

Κάποια ὥρα οι λαοὶ της Ευρώπης θα θυμηθούν τον φιλόστοργο πατέρα που εν Χριστῷ Ἰησοῦ τους ἐγέννησε

και θα κάνουν πέρα τον πατριό! Κάποια ὥρα, ὅταν το ακμαίο μας ἐκκλησιαστικό φρόνημα τους θυμίσει και τους πείσει ὅτι «εἶναι σκληρό να συνειδέσουν προς κέντρα να λακτίζουν, ὅπως ἔκανε ο Αποστόλος μας προτοῦ μεταστραφεί και τυφλωθεῖ ἡ τυφλότης του ἀπὸ της οὐρανίας ὀπτασίας το ἀνέσπερο φως.

Ἐμεινε πιστός ο Παῦλος, καθὼς ο ἴδιος ὁμολογεῖ, στο μήνυμα της στιγμιαίας ἐκείνης οὐρανίου ὀπτασίας. Παρόλο που το παγιωμένο ἰουδαϊκό νομικὸ καθεστῶς της παρελθούσης ζωῆς του, ἦταν ὅλος δι' ὅλου ἀταίριαστο με το νόημα της ἀποστολῆς, στην οποία ὅλος ἀπροετοίμαστος και ἀιφνιδίως ἐκαλεῖτο!

Ἀστραπιαῖο το φως. Ἀστραπιαία η εὐπειθῆς ἀπάντηση του Παύλου. Ὅπως, ἀνευ οὐδεμίας ἀντιρρήσεως η εὐπειθεία της σώφρονος Παναγίας μας στο μήνυμα του Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ με το: «ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου» (Λουκ. α' 38). Ὅπως και ἡ ἀμεσος ἀναπόκριση των κληθέντων ὑπὸ του Ἰησοῦ Χριστοῦ καλοπροαιρέτων ψαρᾶδων, εἰς το: «δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλῖεις ἀνθρώπων» (Ματθ. δ' 19), με το: «οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ» (Ματθ. δ' 20).

Μετὰ την θαρραλέα ἐρώτηση -προς το ἐμφανισθέν ἐντὸς του φωτός Πρόσωπον- ὑπὸ του Παύλου «τίς εἶ, Κύριε;», ἀκολουθεῖ η ταχεία ἀποφασιστική κίνησή του με δευτέρη ἐρώτηση: «τί ποιήσω, Κύριε;».

Ἀκολουθεῖ εὐθὺς ἀμέσως η «προθυμία» και η «ἀφοσίωση» που ἀκαριαία ἐγενήθησαν ἀπὸ την θαυμαστή ὄνη της οὐρανίου ὀπτασίας στα τρίσβαθα της ἀτύθμενης του καρδιάς.

«Τί ποιήσω, Κύριε;» ἐρωτᾷ ο ταλαντούχος οἰκοδόμος της πράξης, που δεν ἐδίσταζε δι' ἔργων εὐθὺς ἀμέσως να ἐκδηλώνει τις πεποιθήσεις του, ὅταν ἐπρόκειτο για την ἐκτέλεση του Θεοῦ θελήματος.

«Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῆ ἀναίρεσει αὐτοῦ» (Πραξ. ζ' 60), του Στεφάνου! Ἀδίστακτος ο Παῦλος στις πράξεις της σκληρότητας του «νόμου». Ἀτρόμητος ὡς λέων στην πιστή ἐφαρμογή του θελήματος του Χριστοῦ κατὰ την μεταστροφή του.

Δεν εἴμαστε ἀξιοί να τον θαυμάσουμε, παρακολουθώντας τα μεγέθων κατορθωμάτων του, διότι δεν ἔχουμε αἴσθηση του μέτρου της πνευματικότητός του, ὁμως πιστεύουμε ὅτι αὐτή η αεικίνητη δόξα κάπου ἀφήνει ἀχνάρια συγκατάβασης, ὡστε να μποροῦν και πάντες οι παντοιοτρόπως κοινωνούντες με την ἴδια «Οὐράνιον Ὀπτασίαν», να ἐπωφελοῦνται και να χαίρονται, ἐκτιμώντας κατὰ δύναμη το ἔργο του.

Ἔργο ἠράκλειο, ἀπὸ οἰκοδόμο ρωμαλέο, που την δύναμή του ἐπλούτιζαν οι παντός εἶδους ἀντιξοότητες και

Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τη σελ. 1)

ἀδελφοί μου, ἕνα κορίτσι να ομιλή με τοιαύτην παρρησίαν ἐμπρὸς εἰς ἕνα βασιλέα; Ὅστις ἔχει τον Χριστὸν μέσα εἰς την καρδίαν του, δεν φοβεῖται ὅλον τον κόσμον. Ἀνίσως θέλωμεν και ἡμεῖς να μη φοβούμεθα μήτε ἀνθρώπους, μήτε δαίμονας, να ἔχαμεν τον Θεὸν εἰς την καρδίαν μας. Λέγει ο βασιλεύς της ἀγίας: Σου δίδω τρεῖς ἡμέρας διωρίαν· ἀνδεν μου ὑπακούσης, θα σε θανατώσω. Λέγει του ἡ ἀγία: Βασιλεῦ, ἐκεῖνο ὁποῦ θέλεις να κάμης εἰς τρεῖς ἡμέρας, κάμε το τώρα, διότι ἐγὼ δεν ἀρνούμαι τον Χριστὸν μου.

Τότε προστάζει ο βασιλεύς και ἀναψαν μίαν μεγάλην πυρκαϊάν και βάνουν ἕνα καζάνι γεμάτο πίσσαν και θείαφι, και βράζει καλά. Βλέπουσα ἡ ἀγία το καζάνι ἐχαίρετο ὅτι ἐμελλε ν' ἀναχωρήσει ἀπὸ τούτον τον ψεύτικον κόσμον και να υπάγη εἰς ἐκεῖνον τον ἀληθινόν και αἰώνιον. Προστάζει ο βασιλεύς να βάλουν την ἀγίαν εἰς το καζάνι διὰ να καή. Ἡ ἀγία ἔκαμε τον σταυρόν της και ἐμβαίνει μέσα. Περιμένει δύο-τρεῖς ὥρας ο βασιλεύς και βλέπων ὁποῦ δεν καίεται ἡ ἀγία, της λέγει: Παρασκευῆ, διατί δεν καίεσαι; Λέγει του ἡ ἀγία: Διότι ο Χριστὸς ἐδρόσισε το νερό και δεν καίομαι. Λέγει της ο βασιλεύς: Ράντισον με και ἐμέ διὰ να ἴδω, καίει; Ἐπήρεν ἡ ἀγία με τας δύο της χεῖρας και του ρίπτει εἰς το πρόσωπον και εὐθὺς, ὡ του θαύματος! Ἐτυφλώθη και ἐγδάρθη το πρόσωπόν του. Φωνάζει ο βασιλεύς: Μέγας ο Θεὸς των χριστιανῶν και εἰς αὐτὸν πιστεύω και ἐγὼ· και ἔβγα να με βαπτίσης. Ἐβγήκεν ἡ ἀγία και τον ἐβάπτισε με ὅλον του το βασίλειον. Ἐπειτα την ἀπεκεφάλισεν ἄλλος βασιλεύς και ὑπήγεν εἰς τον παράδεισον να χαίρεται πάντοτε». (Διδαχὴ Β').

ασθένειες που μετεσχηματίζοντο ἀπὸ τον μετασχηματιστὴ της θαυματουργῆς ἀγάπης που διέθετε ο Αποστόλος, και κάθε θλίψη και θάνατο η ταπεινώσή του μετέτρεπε σε χαρά και ἐκκλησιαστική «οἰκοδομική» δεινότητα.

Εκεῖ εὐρίσκετο το θαυματουργὸ μυστικὸ του Παύλου που δέχθηκε σα δῶρο ἀπὸ τον Χριστὸ για να πολλαπλασιάζει συνεχῶς τις δυνάμεις του: «ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται» (Β' Κορ. ιβ' 9). Σε φτάνει ἡ χάρις μου, Παῦλε, και δεν βλέπουν το ἔργο σου οι ἀντιξοότητες, οι ἀσθένειες και οι ἀδυναμίες σου, παρὰ ἀντιθέτως σε ἐμπλουτίζουν με περισσότερη δύναμη ἐπενεργώντας στο φιλότιμό σου να σε ὀδηγεῖ σε ἀποτελεσματικότερο ἀγῶνα!

Αὐτὸ εἶναι και δῶρο για πάντας ἡμᾶς τους εν Χριστῷ ἀγωνιζομένους και διψώντας «ἵνα ἐπισκηνώση ἐφ' ἡμᾶς ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ» (Β' Κορ. ιβ' 10).

Γ. Σ. Γκεζερλής

Οι περιβαλλόμενοι και η μόλυνση του περιβάλλοντος

Επίσκεψη σημαντικού προσώπου δεχθήκαμε προ ημερών στην Ελλάδα, στα πλαίσια του γενικού συναγεμμού που έχει σημάνει ανά την υφήλιο για την προστασία του περιβάλλοντος, και απασχόλησε μάλιστα τελευταία το συνελθόν συμβούλιο των G8 (οκτώ πλουσιότερων κρατών) που δεν κατάφεραν να πάρουν μια απόφαση, μια και το θέμα δεν ήταν σχετικό με... τρομοκρατία!

Ο πρώην αντιπρόεδρος της Αμερικής και διαπρεπής οικολόγος κύριος Αλ Γκορ, εγκαταλείποντας μια όλως διόλου ασυνήθιστη αμερικανική δυναμική επίσκεψη, που ήταν άσχετη με τρομοκρατίες, εξοπλισμούς και στρατιωτικές αποστολές, ήλθε να σημάνει και στην Ελλάδα τον κώδωνα του κινδύνου για την «μόλυνση του περιβάλλοντος».

Οπωσδήποτε σημαντικές οι προτάσεις του και αναγκαίες οι επισημάνσεις του, αφού μάλιστα κομίζονται και τονίζονται με όλη την Αμερικανική βαρύτητα, πλην όμως θα πρέπει κανείς να αναρωτηθεί πώς εναρμονίζεται όλη αυτή η διγλωσσία των ΗΠΑ; Απ' την μια το επίσημο υπερατλαντικό αυτό κράτος να είναι το πλέον ασυμβίβαστο στη διεθνή προσπάθεια για τον περιορισμό των ρίπων και απ' την άλλη το δραστηριοποιημένο τέκνο του με τις επικίνδυνες κλιματολογικές αλλαγές, κ. Αλ Γκορ να λέει ότι έχουμε μόλις δέκα χρόνια προθεσμία για να αντιδράσουμε! Τόσο άσχετοι είναι οι αμερικανικοί περιβαλλοντικοί μηχανισμοί με το κράτος τους;

Μήπως οι ζωηρές ανησυχίες του εν λόγω προσώπου για τις εξελισσόμενες προς το χειρότερο κλιματολογικές συνθήκες, όσον αφορά την Ελλάδα, εντοπίζονται σε κάποιες «τολμηρές» συμβάσεις που έχει συνάψει με τη Ρωσία, σχετικά με τον αγωγό πετρελαίου Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολης;

Όπως δηλώνουν Έλληνες οικολόγοι, η πρακτική της μεταφοράς του πετρελαίου δια θαλάσσης από Αλεξανδρούπολη σε άλλες χώρες δεν θα είναι καθόλου ανεύθυνη για περαιτέρω θαλάσσιες ρυπάνσεις.

Αναρωτιόμαστε λοιπόν μήπως το ενδεχόμενο μελλοντικού μας «παισίματος», όσον αφορά την περαιτέρω ρύπανσή μας, να προκάλεσε την αμερικανική ευαισθησία, που έσπευσε να βγάλει το «κάρφος» από τον οφθαλμό μας, αγνοώντας και αδιαφορώντας για την δική της «δοκόν» που επίμονα όλα τα έθνη ζητούν ν' αφαιρέσει από το δικό της οπτικό όργανο!

Όπως και να έχουν τα πράγματα με την ρύπανση του περιβάλλοντος, η αλήθεια είναι ότι η κακή μας συμπεριφορά έναντι της φύσης είναι υπεύθυνη για τις αντιδράσεις που εκ μέρους της δεχόμαστε. Όμως το να αυτομεμφόμαστε για κάποιους ρύπους και «μουτζούρες» που προκαλούμε στο περιβάλλον, είναι μάλλον κάπως κολακευτικό για τις συνειδήσεις μας!

Σήμερα, έχουμε κάποιες αντιδράσεις εκ μέρους της φύσεως πολύ βαρύτερες και δυσανάλογες με τις ευθύνες που άνετα επωμιζόμαστε με αυτοκριτικές! Δεν ρυπαίνουμε

μόνο την φύση. Αλλά εγκληματούμε! Με «χειρουργικά» χτυπήματα. Με ειρηνόφιλους βομβαρδισμούς και φιλάνθρωπα σφαγεία!

Γιατί η φύση να διαμαρτύρεται μόνο για την ρύπανσή της και όχι περισσότερο για την επιμελημένη τυραννία και εκμετάλλευση του ανθρώπου, αφού διαμαρτυρήθηκε κατά τη Σταύρωση του Θεανθρώπου Χριστού; Αφού διαμαρτυρήθηκε με δέκα πληγές χτυπώντας τον τυραννικό Φαραώ και με πυρ και θείο, βάζοντας φραγμό στην πρωτόγονη ανηθικότητα των Σοδόμων;

Πολύ αυτοκολακευόμαστε σήμερα πιστεύοντας ότι ρυπαίνουμε τη φύση και αυτό είναι όλο μας το κακό. Σαν τα άτακτα παιδιά που παίζουν με λασπόνερα και που πάμε να κρύψουμε τα χέρια μας πίσω από το πρόσχημα της μόλυνσης του περιβάλλοντος χωρίς και αυτό το κακό να είναι το μικρότερο. Την αναληθσία και την αδικία, που εν πολλοίς έχει σήμερα νομιμοποιηθεί, που τις κρύβουμε;

Νόμιμο το πέταγμα του εργαζομένου στο δρόμο, γιατί ο εργοδότης θα συμβάλλει περισσότερο στην ανάπτυξη της οικονομίας μας μεταφέροντας την επιχείρησή του σε άλλη χώρα με αλλοδαπό προσωπικό ελάχιστα αμειβόμενο.

Με τέτοιες λογικές, μπορούν ύστερα να μη λιώσουν οι πάγοι του Βορά και να μη μας πνίξουν οι ωκεανοί; Και ας φαίνεται σαν υπαίτιο το φαινόμενο του θερμοκηπίου.

Νόμιμες οι «φανταστικές» αμοιβές των ολίγων. Νόμιμες και οι μη ορατές -διά γυμνού οφθαλμού- αποδοχές των πολλών...

Είναι να απορεί κανείς πώς σ' αυτή την πατρίδα του μέτρου και της Αριστοτελικής «μεσότητας» θριαμβεύουν οι ακραίες και αστρονομικών αποστάσεων θέσεις για τις πλέον ζωτικές ανθρώπινες ανάγκες! Τι φταίνει έπειτα τα ακραία φυσικά φαινόμενα όταν μας επισκέπτονται, για να μας θυμίσουν τις ακραίες συμπεριφορές μας;

Μόνο οι σακούλες που πετάμε στη θάλασσα και τα απόβλητα που την ρυπαίνουν είναι η παράβασή μας, ή μήπως τα παντός είδους ανθρώπινα απόβλητα, που πετάγονται στους δρόμους, είναι εκείνα που προξενούν την προειδοποίηση της οργής;

«Αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται» (Λουκ. κ' 26). Η αρμονία του Σύμπαντος συνήχεται και τηρείται σε τάξη από «δυνάμεις» που κατά την Δευτέρα Παρουσία θα σαλευθούν και το Σύμπαν θα απορρυθμιστεί και θα καταστραφεί την ώρα που κανείς άνθρωπος δεν θα γνωρίζει.

Μήπως ανεξάρτητα από της Δευτέρας Παρουσίας το χρόνο, θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι με τις βάνουσες συμπεριφορές ενάντια στη φύση και τον άνθρωπο προκαλούμε αυτές τις «ζώσες φρουρές» σε πρόωρα «περιπτώσιακάς» αντιδράσεις;

Ας μην παρηγοριάσαστε λοιπόν και κολακεύουμε τις συνειδήσεις μας, ότι για όλη αυτή τη διαμαρτυρία της κτίσης φταίει το «Ελ Νίνιο», αλλά ας λογαριάσουμε σφαιρικά όλα τα φταιξιματά μας χωρίς να βγάζουμε απ' έξω τα «βαρύτερα του νόμου».

Χωρίς να θέλουμε να είμαστε απαισιόδοξοι και κινδυνολόγοι, επικαλούμενοι «σημεία και τέρατα», για να ξορκίσουμε το κακό, θα πρέπει μάλλον να θυμόμαστε και λίγο τις

Κάποιοι κλαίνε, μουρμουράνε, και τα πρόστιμα σφυράνε

Ο πόνος τους ο πατρικός
σε ποία ύψη φτάνει
λες και για χάρη μας φορούν
ακάνθινο στεφάνι.

Μιλάμε για τα πρόστιμα
σαν δεν φοράμε κράνη
που επιβάλλει η έννοια τους
για τ' άδειο μας κεφάλι.

Τη ζώνη οπωσδήποτε
και στο ταξί φοράμε
κι αν μας ξεχάσει ο ταξιτζής
με χάρη τ' ακουμπάμε.

Ένα κοπάδι πρόβατα
τον δρόμο σαν περνάνε
το πρώτο και το έσχατο
γιλέκα φωσφορίζοντα
θα πρέπει να φοράνε.

Κι αν τα αθώα ζωντανά
τύχει να μπερδευτούνε
πρόβλημα θα 'χει ο βοσκός
για να... συμμορφωθούνε.

Ας μην παραπονιόμαστε
μην επαναστατούμε
αν είν' σκληρά τα πρόστιμα
μην τα παρεξηγούμε.

Για να μας προστατεύσουνε
έρχονται... ηυξημένα
και ελαφρώς... υπέρογκα
και κάπως... φουσκωμένα.

Όλοι οι «καλοί» λογαριασμοί
πώς είν' αδελφωμένοι
αξιοπρεπείς και ευτραφείς
και εκσυγχρονισμένοι;

Ήταν καιρός κι ο κώδικας
ο οδικός να νιώσει
το λυπηρό καθήκον του
και να μας χαρτασώσει.

Όλοι πρέπει να είμαστε
τέλεια ασφαλισμένοι
δεμένοι χειροπόδαρα
και πακεταρισμένοι.

ο Παράλογος

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερλής
Διεύθ: Σκρά 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr

**Στείλτε μας το email σας, για να σας
αποστέλλεται το φυλλάδιο ηλεκτρονικά.**

νουθεσίες της Αποκάλυψης, ώστε να μην υποτιμάμε τα κατορθώματά μας και κρύβουμε, υποκριτικά, πίσω από την μόλυνση του περιβάλλοντος την μόλυνση των συνειδήσεών μας.

Γ. Σ. Γ.

ΕΝΑ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ! Θαύμα της Αγίας Μαρίας

Πολλές φορές στην ζωή μας, σαν συνειδητοί Χριστιανοί, επικαλούμεθα τον Θεό και τους Αγίους Του.

Αυτό λοιπόν έκανε και μια οικογένεια από την Κύπρο, γνωστή από τις τηλεοπτικές εκκλήσεις της πριν δύο χρόνια, για την εξεύρεση δότη προκειμένου να βρεθεί μόσχευμα για εγχείρηση στο μικρό παιδί τους, τον Ανδρέα που έπασχε από λευχαιμία.

Μόσχευμα βρέθηκε και οι γονείς ετοιμάσθηκαν για να ταξιδεύσουν στις ΗΠΑ, όπου θα γινόταν η λεπτή χειρουργική επέμβαση μεταμόσχευσης μυελού. Όλοι θυμόμαστε τότε την αγωνία της οικογένειας του Βάσου Βασιλείου από τη Λεμεσό και τις καθημερινές εκκλήσεις τους στον Χριστό μας για να σώσει το παιδί τους.

Πριν λοιπόν ξεκινήσουν για την εγχείρηση οι γονείς άκουσαν για τα θαύματα της Αγίας Μαρίας και πήραν την πρωτοβουλία να τηλεφωνήσουν στο μοναστήρι της Αγίας Μαρίας στην Άνδρο και να ζητήσουν την ευλογία της.

Στο τηλέφωνο ο ηγούμενος της Μονής αρχιμανδρίτης Κυπριανός υποσχέθηκε πως θα προσευχηθεί στην Αγία και ευχήθηκε στους γονείς να έχει το παιδί την Αγία Μαρίνα στο χειρουργείο για βοήθεια. Πράγματι με την ευχή του ηγουμένου Κυπριανού στις αποσκευές τους και με ακράδαντη την πίστη για τη βοήθεια της Αγίας Μαρίας οι δύο γονείς και ο μικρός Ανδρέας μετέβησαν στις ΗΠΑ.

Μετά τις καθιερωμένες προκαταρκτικές εξετάσεις προετοιμασίας ο μικρός Ανδρέας εισήλθε για την πραγματικά πολύ σοβαρή και λεπτή εγχείρηση. Λίγη ώρα πριν το χειρουργείο παρουσιάστηκε στον ιατρό που θα χειρουργούσε τον μικρό Ανδρέα μία γυναίκα. Είπε πως είναι γιατρός και παρακάλεσε να παρακολουθήσει την εγχείρηση, επειδή ήταν προσωπική ιατρός του μικρού Ανδρέα. Η συζήτηση της γυναίκας με τον χειρουργό έδειχνε πως κατείχε την ιατρική επιστήμη και δεν άφηνε καμιά αμφιβολία στο χειρουργό να σκεφτεί πως δεν είναι ιατρός.

Εκείνος πάντως της είπε πως δεν επιτρέπεται να βρίσκεται στο χειρουργείο ξένος ιατρός και πως αποτελούσε πρακτική της ιατρικής του ομάδας να μην μετέχουν άλλοι στις λεπτές αυτές εγχειρήσεις. Η επιμονή όμως της γυναίκας έκαμψε την αρχική αδιαιμία του χειρουργού. Της ζήτησε να αφήσει τα στοιχεία της στη γραμματεία και να εισέλθει στη συνέχεια στο χειρουργείο μαζί του. Έτσι και έγινε.

Η άγνωστη ιατρός εισήλθε στο χειρουργείο και όχι απλώς παρακολουθούσε αλλά συμμετείχε ενεργά στην εγχείρηση του μικρού Ανδρέα. Αρκετές φορές μάλιστα έδωσε τις κατευθύνσεις για το πώς έπρεπε να προχωρήσει η επέμβαση. Όλα πήγαν καλά και ο γιατρός αφού την ευχαρίστησε εξήλθε του χειρουργείου.

Το ζεύγος Βασιλείου έτρεξε να πληρο-

Ναρκοτικά (Λευκός Θάνατος)

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

και διασέρνοντας τα πάντα, από την πολιτική μέχρι το διεθνές τραπεζικό σύστημα. Δεν είναι μόνο ηθικό και πολιτικό, κοινωνικό, οικονομικό και γεωστρατηγικό.

Η χρήση ναρκωτικών στη χώρα μας που αφορά εφήβους και νέους ανθρώπους έχει αυξηθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια και είναι περίπου βέβαιο ότι θα συνεχίσει να αυξάνεται για όσα χρόνια μπορούμε να κάνουμε προβλέψεις, αφού αρχίζουν να τα χρησιμοποιούν παιδιά κάτω των 14 ετών κυρίως από περιέργεια. Τα ναρκωτικά κάνουν θραύση στα σχολεία. Σκορπουν το θάνατο. Καθημερινά ολόένα και περισσότεροι νέοι πέφτουν στα νύχια των εμπόρων του λευκού

φορηθεί για το πώς πήγε η εγχείρηση.

«Όλα πήγαν πολύ καλά» τους είπε. Και πρόσθεσε: «Δεν μπορώ όμως να καταλάβω πως είχατε μια τέτοια γιατρό για το παιδί σας και ήλθατε σε μένα;»

Οι γονείς έκπληκτοι του απάντησαν ότι δεν είχαν φέρε κάποια γιατρό και δεν γνωρίζουν κάτι σχετικό. Ο χειρουργός όμως επέμενε και τους είπε πως όταν εξήλθε από το χειρουργείο η γιατρός του μικρού Ανδρέα, παρέμεινε για λίγο μέσα με την υπόλοιπη ιατρική ομάδα.

Ως εκ τούτου κάπου εκεί γύρω έπρεπε να είναι και τους προέτρεψε να τη συναντήσουν. Μάταια όμως έψαχναν να τη βρουν. Η γιατρός είχε εξαφανισθεί...

Σκέφθηκαν πως θα έφυγε και πήγαν μετά την προτροπή του χειρουργού στη γραμματεία να ζητήσουν τα στοιχεία της προκειμένου να την ευχαριστήσουν. Πίστευαν πως ίσως κάποια γιατρός από την Ελλάδα, ή την Κύπρο ευαισθητοποιήθηκε και ταξίδευσε στις ΗΠΑ για να συμβάλει στην λεπτή χειρουργική επέμβαση.

Με έκπληξη διαπίστωσαν πως η άγνωστη γυναίκα ιατρός είχε υπογράψει με το όνομα Μαρίνα από την Άνδρο (Marina from Andros).

Δεν πίστευαν αυτό που έβλεπαν. Στέκονταν επί αρκετή ώρα αμήχανοι μπροστά στο θαύμα της Αγίας Μαρίας. Τα δάκρυα ευγνωμοσύνης και χαράς πλημμύρισαν τα μάτια τους. Θυμήθηκαν αυτό που τους είχε πει ο σεβαστός γέροντας και ηγούμενος της ομώνυμης Ιεράς Μονής: «Πηγαίνετε στην Αμερική και εύχομαι η Αγία Μαρίνα να είναι μέσα στο χειρουργείο».

Την απερίγραπτη χαρά τους για την επιτυχή έκβαση της εγχείρησης και την επαναφορά της υγείας του μικρού Ανδρέα τη μετέφεραν στα ΜΜΕ μιλώντας για το αληθινό θαύμα. Από τότε έβαλαν ως τόμα να βρίσκονται πάντοτε οικογενειακώς στην Άνδρο την ημέρα της μνήμης της Αγίας Μαρίας 17 Ιουλίου.

Ουδέποτε απουσίασαν τα θαύματα των Αγίων από τη ζωή της Ορθόδοξου Εκκλησίας μας, και είτε ο Πανάγαθος Θεός, ό Κύριος Ημών Ιησούς Χριστός, να μας ενισχύει την πίστη μας με τα θαύματα των Αγίων μας.

(από ιστοσελίδα στο *Internet*)

θανάτου. Σε 200 εκ. ανέρχονται παγκοσμίως οι χρήστες ναρκωτικών ουσιών (UNODC).

Με την καταστολή δεν λύνεται το πρόβλημα. Χρειάζεται διαφώτιση. Χρειάζεται οργάνωση από το κράτος. Χρειάζονται ειδικοί που θα δώσουν τα φώτα τους σε άτομα που είναι εκτεθειμένα στον κίνδυνο. Στις μικρές ηλικίες η παρέμβαση της οικογένειας και του σχολείου μπορεί να είναι σωτήριες. Οι έμποροι του θανάτου κυκλοφορούν ανάμεσά μας ανενόχλητοι. Τα βαποράκια κάνουν θραύση. Η αγορά μεγαλώνει επικίνδυνα. Ο χρήστης για να εξασφαλίσει από τον έμπορο τη δόση θα πουλήσει ναρκωτικά σε άλλους, θα εκχωρήσει στον έμπορο το σώμα και την ψυχή του, θα κλέψει, θα ληστέψει, θα εκβιάσει και αν χρειασθεί θα σκοτώσει, αν δεν προλάβει να βρει τραγικό θάνατο. Η ισχύουσα νομοθεσία επιταχύνει αυτή τη μοιραία πορεία προς τη φυλακή, το έγκλημα και το θάνατο του χρήστη, ενώ εξασφαλίζει μυθώδη κέρδη στον έμπορο, ακόμα και μέσα στις φυλάκες. Θα θεσπίσουμε νόμους που προκαλούν τρόπο στους εμπόρους ναρκωτικών για να χτυπήσουμε το πρόβλημα στη ρίζα του; Τους εμπόρους; Που εκμεταλλεύονται τα ανθρώπινα ερείπια με τα ναυαγισμένα όνειρα;

Απορρίψαμε την αξία και τα ιδανικά της ζωής και τα παιδιά μας διάγουν ζωή χωρίς φραγμούς, καταφεύγοντας στα ναρκωτικά και τη νυκτερινή ζωή, αναζητώντας τη χαρά στις απολαύσεις και στις περιπέτειες. Οι τοξικομανείς έχουν αλλοιωμένη τη συνείδηση και τη σκέψη, κακή σχέση με το περιβάλλον, πνευματική διαταραχή, αντιπαλότητα, απώλεια προσανατολισμού και χρόνιες ψυχοσωματικές βλάβες στον οργανισμό τους. Όλοι είμαστε υπεύθυνοι, οικογένεια, σχολεία, κοινωνία πολιτεία. Και κλείνω με τα λόγια του επί δεκαετία μαχόμενου κατά της μάστιγας των ναρκωτικών Δρ. Λάμπρου Καράμπελα, Εισαγγελέα Εφετών, πρώην προέδρου Συμβουλίου καταπολέμησης των ναρκωτικών (ΚΕΣΥΚΑΝΑ) από το βιβλίο του: «Η νομοθετική αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών»: «Το πρόβλημα «Ναρκοτικά» είναι αποτέλεσμα της προσωπικότητας που διαμορφώνεται στη εποχή μας. Επομένως, αν δεν διαμορφώσουμε προσωπικότητες που θα εμπνέονται και θα καθοδηγούνται από υψηλά ιδεώδη, δεν πρέπει να περιμένουμε μείωση της εξάπλωσης της χρήσης των ναρκωτικών όσο αυστηροί και αν είναι οι νόμοι και η εφαρμογή τους».

Αφύπνιση και ενημέρωση για να σώσουμε τα παιδιά μας, για να έχει ιστορική συνέχεια ο πολυρίζος τόπος μας, με τη διαχρονική πολιτιστική κληρονομιά και τις ηθικές αξίες της φυλής μας.

N. I. Κωστήρας